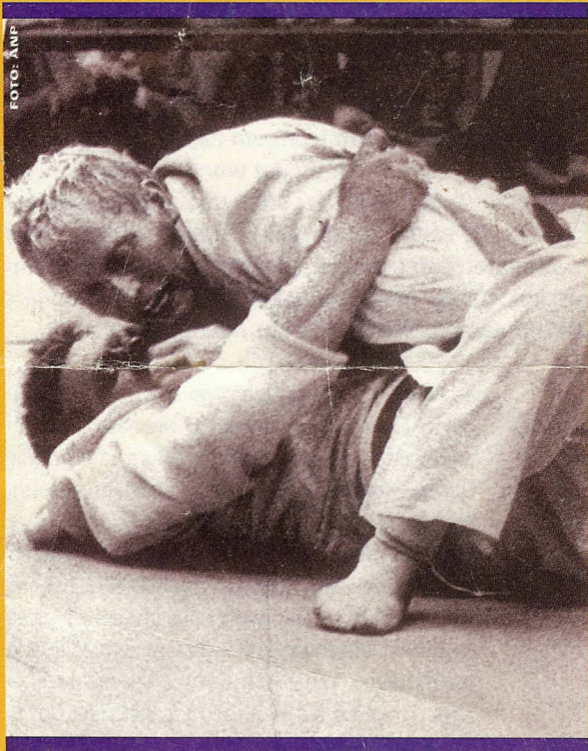

Wim Ruska: Nooit de eer die hem toekwam

Willem Ruska leverde in 1972 een unieke prestatie door als eerste en tot-nu-toe enige judoka twee gouden medailles op de Olympische Spelen te veroveren. Toch is hij nooit een volksheld geworden, zoals bijvoorbeeld Anton Geesink. De bloedige aanslag van Palestijnse terroristen wierp een diepdonkere schaduw over de Spelen van München. Nadat Ruska zijn tweede gouden medaille had veroverd, ging hij op de persconferentie door het lint. Geen enkele vragensteller had oog voor zijn sportieve prestatie. Slechts de politieke invalshoek was interessant. De Amsterdamse volksjongen kon er met de kop niet bij. 'Ik had me het klaplazarus getraind. Ik dacht dat mijn hele toekomst ervan af hing.' De aanslag ver-

peste de mooie toekomstdromen van Ruska. Naar eigen zeggen kreeg hij nooit de eer die hem eigenlijk toekwam. Na zijn judoloopbaan bleef Ruska wel gebruik maken van zijn fysieke kwaliteiten. De inmiddels overleden Joop de Vries, koning van de Wallen, nam Ruska in dienst voor zijn sportsociëteit. Het was een dekmantel, want iedereen die lid werd van de sportsociëteit mocht ook het casino in. In Japan en de Verenigde Staten maakte Ruska in zijn nadagen furore als showworstelaar. De partijen verliepen volgens afspraak en Ruska verdiende zijn centen als 'komedieworstelaar', zoals hij het zelf omschreef. Tegenwoordig is Ruska kastelein van café Gladoor in Wormerveer. SI geeft hem wel de sportieve eer die hem toekomt na het behalen van de gouden medailles in de open categorie en in de klasse boven 93 kilogram: de vijfde plaats in het Olympische klassement. (BS)